

SZEPTEMBER

Bizony a világ
 ősziül lassan.
 Sütkérezünk
 a szeptemberi napban,
 s nézzük, amint
 a jegenyefákról
 egy-egy levél
 a földre pártol.

Bárányszőlők
 gyapjufehéren
 legelésznek
 a kék-arany égen.
 Néha riadt kis
 fuvalom támad
 s megborzolja
 lágyan a fákat.

Szívünkben is
 valami rezdül,
 tilkos sejtés
 fut rajta keresztül.
 míg kék egén
 bolyhos kis árnyak,
 emlékek bárányszőlők
 szállnak.

Hűs fuvalom,
 fuss máshova innét!
 Nyári nap ez,
 oly lanyha-szelid még,
 s oly jó, mint gyümölcs
 ha telve zamattal,
 még süttetni magunkat
 a nappal.

Amíg a Gazda
 kosárba le nem szed,
 hadd örüljünk ennek
 a déli melegnek:
 könnyű kezével
 simogat enyhén,
 s ringat, mint anya
 mellén.

Ringat, elallat...
 Igaz-e, vagy álom?
 Ezüst szalagok
 lobognak a fákon;
 gyöngyös szoknyában
 táncra perdülnek
 a galagonyabokrok...
 Kezdődik az ünnep.

Ünnep, de milyen ünnep ez?

Halálos.

Gyászzenét zúg hozzá odalent
 a város.

S csupa őszirózsa virágozik
 idefenn.

Olyan ez, mint egy temetés
 a hegyen.

Ökörnyálak: lengő koszorú-
 szalagok.

Üveg az ég, alatta mosolyog
 a halott.

Fényből klarinét, lángtrombita sír,
 kürt ropog,

s tompán lüktetnek a mellben
 a dobok.

Némán dobbannak odalent, odabent
 a rögök.

Szemközti a hegyen zöld-arany ár
 hömpölyög.

Jegenyék közt még villan a távolodó
 zenekar.

S olyan érett a világ, hogy nyomban
 belehal.

R ó n a y G y ö r g y